

ΜΑΙΡΗ ΒΕΜΠΕΡ
Η ΧΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΗΛΙΟΣ

Ο Βορρᾶς καὶ ἡ Μεσημβρία, ἡ Χιών καὶ ἡ ἡλιακὴ Ἄκτις, ἡ λευκὴ κόρη τῶν πάγων καὶ τὸ μέλαν παιδίον τῶν νοτίων χωρῶν, ἡ νύμφη τοῦ μέλανος δρυμοῦ καὶ ὁ Πᾶν τῶν Ἑλληνικῶν Ἄντρων συνητηθήσαν, εἶδον ἅπαξ ἀλλήλους, συνεννόηθησαν μὲ τοὺς ὀφθαλμούς, ἀντήλλαξαν τὰ βέλη των, ἐξεκένωσαν τὰς φαρέτρας τῶν ὀφθαλμῶν των καὶ ἠγαπήθησαν... Ἡ γῆ διηρέθη εἰς δύο ἡμίση ὡς τὰ δύο διεζευγμένα καὶ χωρισμένα μέρη εὐγευστοτάτου θερινοῦ καρποῦ, ἡ γῆ ἐδιχοτομήθη καὶ τὰ δύο τῆς τμήματα, τὰ δύο μέλη, αἱ δύο τῆς πλευραὶ ἐζήτησαν ἀλλήλας καὶ συνητηθήσαν εἰς ἓνα σπινθῆρα, εἰς μίαν πνοήν, εἰς μίαν ἐκπνοήν, εἰς ἓν ψυχορράγημα!... Ὁ θάνατος ἦωσεν ὅ,τι ἡ ζωὴ δὲν κατώρθωσε νὰ συζεύξη, τὸ μηδὲν ἐπέτελεσεν ὅ,τι ἡ Φύσις ὀλόκληρος μάτην ἠγωνίσθη νὰ συνενώσῃ...

Ἡ χιών δὲν δύναται νὰ συνυπάρξῃ μὲ τὸν ἥλιον. Ἀνάγκη νὰ ἀφανισθῆ νὰ συγκαταστραφῆ, νὰ σθεσθῶσιν ἐν μιᾷ κοινῇ ἀκτίδι, εἰς ἓνα καὶ μόνον σπινθῆρα, σπινθῆρα, ὅστις δίδει τὸ σύνθημα τῆς ἐνώσεως ἢ τοῦ θανάτου... Ἡ καθῆσις εἶπε ἔνωσις!

Ἡ χιών δὲ δὲν εἶναι ψυχρὰ ἢ ἔξωθεν μόνον, ἡ χιών καίει!... Ἐπρεπε νὰ ἀποθάνωσιν ὅπως ἐνωθῶσιν! Ἐπρεπεν ὡς φοινικὲς νὰ ἀποτεφρωθῶσι τέλειον ὅπως ἀναθάλωσιν ὡς εἰς καὶ μόνος φοινιξ ἀπὸ τῆς κοινῆς τέφρας! Ἡ χιών δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀγαπᾷ τὸν ἥλιον. Ἡθέλησε νὰ ἀβητήσῃ, νὰ περιφρονησῃ, νὰ ἐξουθενώσῃ τοὺς φυσικοὺς νόμους, τοὺς ἀπαραβάτους νόμους τοῦ Σύμπαντος· καὶ ἡ χιών ἀπέθανεν ὡς ἡ Εὐρυδίκη φεύγουσα τὴν ζωὴν, ὁ δὲ Ὀρφεὺς ἀκτῆλθε πρὸς τὸν Ἄδην ὅπως τὴν συναντήσῃ καὶ τὴν παραλάβῃ εἰς τοὺς οὐρανοὺς!..